

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 24.879 van 23 maart 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 december 2008 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Armeense nationaliteit te zijn en te zijn geboren te Hoktemberyan (Armenië) op 2 augustus 1974.

Verzoeker dient een eerste asielaanvraag in op 24 januari 2006.

Op 24 maart 2006 neemt de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 22 augustus 2006 weigert de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen. Verzoeker dient een beroep in tegen deze beslissing bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen. Dit beroep wordt verworpen op 26 maart 2007.

Op 28 april 2007 dient verzoeker een cassatieberoep in bij de Raad van State tegen de voormelde beslissing van de Vaste beroepscommissie. Dit cassatieberoep wordt niet toelaatbaar verklaard op 8 juni 2007 bij beschikking nr. 699.

Op 30 juli 2007 wordt een bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van verzoeker.

Op 27 augustus 2007 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

De aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker wordt onontvankelijk verklaard op 9 juni 2008. Op 10 juni 2008 wordt opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker ter kennis gebracht.

Op 17 juli 2008 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in.

Op 18 november 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 2 december 2008 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die hem dezelfde dag ter kennis gebracht werd samen met een akte van kennisgeving houdende een bevel om het grondgebied te verlaten tegen uiterlijk 7 december 2008. De beslissing is als volgt gemotiveerd:

"(...) Overwegende dat betrokkene op 24/01/2006 een eerste asielaanvraag indiende die op 26/03/2007 door de VBC afgesloten werd met een beslissing tot weigering van de erkenning van de hoedanigheid van de vluchteling. Overwegende dat de betrokkene op 18/11/2008 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet teruggekeerd is naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart niets meer te kunnen toevoegen aan zijn feitenrelaas. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991).

Na een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht meent verzoeker dat hij naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht, meer bepaald heeft hij verklaard dat zijn vrouw en nicht het land zijn moeten ontvluchten omwille van zijn problemen en dat hij in de huidige omstandigheden onmogelijk kan terugkeren zolang zijn veiligheid niet gegarandeerd is. Verzoeker voert onder meer aan dat de verweerder zich bij de motivering van de bestreden beslissing beperkt heeft tot het geven van een stereotiepe motivering zonder grondig in te gaan op de nieuwe elementen die hij wel degelijk heeft aangebracht. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing foutief en onafdoende gemotiveerd is en een schending van de motiveringsplicht uitmaakt.

Ter gelegenheid van zijn tweede asielaanvraag op 18 november 2008 heeft verzoeker het volgende geantwoord op de vraag “welke zijn de nieuwe elementen die u aanbrengt voor deze nieuwe aanvraag”:

“Ik heb niets meer toe te voegen aan mijn eigen feitenrelaas, doch mijn vrouw en kinderen hebben in Armenië problemen gekend na mijn vertrek. Zij zijn ook moeten vluchten en zijn nu hier. Mijn vrouw en haar nicht hebben opnamen gemaakt van de politieacties in het huis van mijn vrouw (adres: Tamanyan 1/12). Haar nicht woonde in het huis ernaast (huisnummer 1/11). Tijdens de huiszoeking vond de politie die opnamen en daardoor kregen ze nog meer problemen. Ze werden onder druk gezet door de politie, hun rechten werden geschonden. Hierdoor zijn ze moeten vluchten. Ik heb deze problemen maar pas vernomen van mijn echtgenote toen zij reeds in België was. Ik heb het zelf niet meegemaakt daarom ken ik niet alle details.”

Uit de verklaringen van de verzoeker blijkt dus inderdaad dat hij melding heeft gemaakt van het feit dat zijn vrouw en haar nicht ook problemen hebben gekend. De bestreden beslissing beperkt zich echter tot de vaststelling dat verzoeker niets meer toe te voegen heeft aan zijn feitenrelaas. Er wordt geen woord gerept aangaande de door verzoeker aangebrachte gegevens. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing behept is door een motiveringsgebrek.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 december 2008 genomen ten aanzien van X houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag .

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.